



Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 2770/04
13.07.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dušanke Marjanović i Dragana Skoka, članova veća, sa savetnikom suda Milankom Alkalaj, kao zapisničarem, odlučujući po tužbi tužilje AA, vlasnika STUR "AA", protiv rešenja Ministarstva finansija - Poreske uprave, Regionalnog centra Kragujevac broj: 12-047-1-00121/2004-3 od 19.05.2004. godine, u predmetu inspeksijskih mera, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 13.07.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija - Poreske uprave, Regionalnog centra Kragujevac broj: 12-047-1-00121/2004-3 od 19.05.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužilje izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija i ekonomije - Poreske uprave - Filijala Paraćin broj: 47-251-1/2003-077-010 od 22.03.2004. godine, kojim je tužilji naloženo da radi otklanjanja nezakornosti i nepravilnosti utvrđenih u postupku terenske kontrole obračunavanja i plaćanja javnih prihoda u periodu poslovanja od 01.01.2003. do 25.12.2003. godine preduzme sledeće radnje, i to: da izvrši uplatu poreza na promet proizvoda u iznosu od 281.714,68 dinara na uplatni račun označen u dispozitivu prvostepenog rešenja, da izvrši uplatu poreza na promet ostalih usluga u iznosu od 16.172,77 dinara na uplatni račun označen u dispozitivu prvostepenog rešenja, da obračuna i uplati zateznu kamatu po stopi propisanoj zakonom počev od 25.12.2003. godine do dana uplate naloženih obaveza iz dispozitiva ožalbenog rešenja, da u svojim poslovnim knjigama sprovede odgovarajuća knjizenja po nalogima iz tačke 1. i 2. ožalbenog rešenja sve u roku od 15 dana od dana prijema ožalbenog rešenja.

Tužilja je blagovremeno podnela tužbu, kojom je pokrenula ovaj upravni spor, u kojoj je osporila zakonitost rešenja tuženog organa, zbog nepravilne primene zakona, zbog toga što u donošenju rešenja nije postupljeno po pravilima postupka, a naročito što činjenično stanje nije pravilno utvrđeno, odnosno što je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja. Istakla je da je neprihvatljivo stanovište tuženog organa da tužilja nije ispunila uslove za prodaju robe bez plaćanja poreza na promet proizvoda propisane u odredbi člana 4. stav 1. tačka 2. Zakona o porezu na promet i u odredbi člana 7. Uredbe o obliku, sadržini i načinu izdavanja i korišćenja poreske izjave. Ističe da poreski inspektor u postupku izvršene kontrole nije ni u zapisniku, niti u rešenju naveo po kom osnovu i na koji način je izvršen obračun utvrđenih iznosa, već je prvostepeno rešenje doneto na osnovu paušalnog određivanja utvrđenih iznosa od strane inspektora. Predložila je da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je u svemu ostao pri razlozima iz osporenog rešenja i predložio je da se tužba odbije, kao neosnovana.

Ispitujući zakonitost osporenog rešenja, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima, nakon ocene navoda tužbe, odgovora na tužbu, obrazloženja osporenog rešenja i spisa ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

U upravnom postupku utvrđeno je da je prvostepeni upravni organ u postupku terenske kontrole za period poslovanja od 01.01.2003. do 25.12.2003. godine, o čemu je sačinio zapisnik o kontroli od 10.01.2004. godine i po prigovoru tužilje dopunu zapisnika o kontroli od 27.01.2004. godine, utvrdio da je tužilja u kontrolisanom periodu u okviru registrovane delatnosti obavljala promet na veliko i računovodstvene i knjigovodstvene poslove i poslove kontrole. U zapisniku o terenskoj kontroli je konstatovano da je poreski obveznik registrovan kod nadležnog opštinskog organa u rešenjem broj 313-6/01-04 od 05.01.2001. godine, a da je trajno odjavljen dana 10.11.2003. godine od strane istog organa rešenjem broj 313-504/03-04. Na osnovu utvrđenih činjenica u postupku izvršene terenske kontrole tuženi organ je osporenim rešenjem odbio žalbu tužilje, izjavljenu protiv prvostepenog rešenja, nalazeći da je prvostepeni organ pravilno zaključio da tužilja, nije ispunila uslove za prodaju robe bez plaćanja poreza na promet proizvoda, pa je obavezao tužilju da plati porez na promet proizvoda, obračunavajući visinu poreza prema vrednosti prodane robe.

Ovakav zaključak poreskih upravnih organa za sada se ne može prihvatiti, kao pravilan, jer u spisima predmeta nema: zapisnika o izvršenoj terenskoj kontroli od 10.01.2004. godine, pismenih primedbi poreskog obveznika na zapisnik o izvršenoj terenskoj kontroli koje su prosleđene prvostepenom organu 15.01.2004. godine, dopunskog zapisnika od 27.01.2004. godine, na koje se prvostepeni organ poziva u prvostepenom rešenju, zatim nema otpremnice broj 598 i 650 ni poreske izjave 0236610 od 13.06.2003. i 0236611 od 30.06.2003. godine. Kako u dostavljenim spisima predmeta nedostaju navedeni dokazi, a iz rešenja se ne može zaključiti kakvo je činjenično

uostavijenim spisima predmeta nedostaju navedeni dokazi, a iz rešenja se ne može zaključiti kakvo je činjenično stanje utvrđeno na osnovu ovih dokaza i koji su eventualno propusti učinjeni od strane poreskog obveznika, odnosno koje je zakonske propise poreski obveznik prekoračio prilikom poslovanja, osporeno rešenje je zahvaćeno povredom pravila postupanja od bitnog uticaja na rešenje ove upravne stvari, jer obrazloženje osporenog rešenja ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama značajnim za odlučivanje u ovoj upravnoj stvari, što je suprotno odredbi člana 199. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku, kojim je propisano da obrazloženje rešenja sadrži utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučni pri oceni dokaza, pravne propise i razloge koje s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na rešenje kakvo je dato u dispozitivu. Pri tom, zbog nedostavljanja kompletnih spisa terenske kontrole obračunavanja i plaćanja javnog prihoda poreskog obveznika – vlasnika STUR "AA" sud nije bio u mogućnosti da oceni da li je činjenično stanje u upravnom postupku pravilno utvrđeno.

Prilikom donošenja osporenog rešenja povređena su i pravila upravnog postupka propisana odredbom člana 235. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku, jer tuženi organ nije ocenio navode tužilje iznete u žalbi bez obzira na pružene dokaze.

Nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužilje, Vrhovni sud Srbije je presudio na osnovu odredbe člana 41. stav 1. i 2. u vezi odredbe člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, kao u dispozitivu presude, s tim što su u nastavku postupka upravni organi vezani pravnim shvatanjem suda i primedbama suda u pogledu postupka, na osnovu odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 13.07.2006. godine, U.br. 2770/04

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Milanka Alkalaj, s.r. Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MĐ